

WWF
Programul
Dunăre-Carpați
România

Tel.: +40 21 317 49 96
Fax: +40 21 317 49 97
dcosmoiu@wwfdcp.ro

Str. Ing. Dumitru
Zosima , nr.38, Sector
1, București

Iunie 2017

POZIȚIA WWF

privind stabilirea zonelor de excludere și armonizarea legislativă referitor la infrastructurile de tip MHC (microhidrocentrale)

Acordul de la Paris încheiat în data de 12 decembrie 2015 pune bazele unui plan global de acțiune pe care societatea noastră ar trebui să îl urmeze pentru a evita schimbări climatice periculoase, limitând încălzirea globală la sub 2°C. Acordul de la Paris trimite un semnal clar investitorilor, întreprinderilor și factorilor de decizie, și anume tranziția globală către energia regenerabilă. Acest fapt este îmbucurător pentru WWF care consideră că o tranziție totală către energie regenerabilă este posibilă până în anul 2050. **Cu toate acestea, în lipsa unei evaluări și condiționări corespunzătoare care să țină cont de impactul pe care îl produc asupra biodiversității, este o eroare considerarea tuturor infrastructurilor producătoare de energie regenerabilă „curate”/“verzi” per se.**

În acest sens, WWF a atras atenția în mod repetat asupra faptului că producerea de energie poate fi cu adevărat curată numai în condițiile în care măsuri solide de evitare și conservare a biodiversității sunt implementate în mod corespunzător. Generarea de hidroenergie în România ar trebui să fie compatibilă cu legislația Uniunii Europene („UE”) în materie de mediu, cu Strategia UE privind Biodiversitatea, cu Convenția privind Diversitatea Biologică, cu Convenția Europeană a peisajului, precum și cu Strategiile și legislația la nivel național, incluzând avizul de mediu nr. 10938/10.12.2012 emis pentru Strategia Energetică a României (“SER”) pentru perioadă 2007-2020, actualizată pentru perioadă 2011-2020. **Această compatibilitate ar fi posibilă numai în măsura în care s-ar desemna printr-un act normativ zone de excludere unde construcția MHC să nu fie posibilă, iar pentru restul zonelor, noile amenajări hidroenergetice să fie premise doar în baza unor mecanisme legislative de pre-planificare strategică integrată.** În România, considerate “verzi”, în

pofta tuturor semnalelor de alarmă, construcțiile de microhidrocentrale au distrus o mare parte a ecosistemele râurilor în special în ariile naturale protejate de interes comunitar.

WWF și DAPP (Departamentul Ape, Păduri și Piscicultură) au încheiat în luna **ianuarie 2014** **Protocolul nr. 210** conform căruia părțile au agreeat ca până la finalul lunii mai 2014 (art. 3 litera c)) să fie realizată **„Desemnarea zonelor de excludere (corpuri de apă situate în arii naturale protejate și corpuri de apă abând stare ecologică bună și foarte bună) printr-un Ordin de Ministru.”** Mai mult decât atât, conform art. 3 litera d) din Protocol, propunerile de armonizare legislativă pentru celelalte zone în afara celor de excludere, ar fi trebuit să fie integrate într-un act normativ, iar acesta adoptat până la data de 1 ianuarie 2015. **Din nefericire, implementare acestui Protocol a fost întreruptă din motive ce nu ne-au fost aduse la cunoștință până la această dată.**

În perioada 2014-2016, WWF împreună cu Federația Coaliția Natura 2000 au contribuit cu propuneri concrete privind modificările legislative necesare pentru o corectă implementare a Directivelor europene sus-menționate și o protecție a ecosistemelor afectate de microhidrocentrale, în cadrul întâlnirilor organizate cu reprezentanți ai Ministerului Mediului și ai instituției Apele Române. **Eforturile respective nu s-au concretizat în soluții eficiente care să asigure conservarea ultimelor secțiuni naturale de râuri de munte din țara noastră, deși au trecut mai mult de 3 ani de la semnarea Protocolului sus-menționat.**

În contextul în care Comisia Europeană a deschis în 2015 oficial procedura de infringement la adresa României prin care semnaleză că țara noastră încalcă sistemic Tratatul Uniunii neîndeplinindu-și obligațiile ce-i revin privind Directiva Cadru Apă și Directiva Habitate raportat la procesul de autorizare, construire și operare MHC, cadrul procedural și legislativ din România rămâne lacunar alături de procesul de implementare a legislației UE, iar cazuri precum proiectul amenajării hidroenergetice din Defilul Jiului continuă să demonstreze aceste afirmații. Este foarte important ca cele două ministere (Ministerul Mediului și Ministerul Apelor și Pădurilor) să decidă urgent re-angajarea acestor decidenți în reluarea implementării clauzelor Protocolului nr. 210/21.01.2014 cu WWF, cu stabilirea unui nou plan de acțiune cu termene clare, incluzând înființarea unui focus grup dedicat acestui subiect, cu participarea reprezentanților tuturor factorilor relevanți, incluzând societatea civilă.